

in q̄ se miser locum: vel quo sine de
 ferere ad multum potuit nonnam p
 ante memorie **PAULUS** Cuius
 paulus simplex discipulus alibi
 antonii narrantur p̄bis talem rem q̄
 aliqui recitent in monasterio usita
 di ḡt̄ q̄ p̄ s̄m̄ intrudione post s̄treci
 admittent: solacionem intraverunt
 ecclesiam de missas solito more celebra
 re. H̄s q̄ paulus uenit ad unum q̄p̄
 introitum in ecclesiam: scendebat
 quali aīo m̄ intravit: habebat enī
 hanc gratiam sibi datam a dō ut sic
 uideret unū q̄: aut aī eēt: sicut nos
 facies n̄r̄ aduenus admittent. In
 gredientib; q̄ omnib; clara facie et
 splendido uultu h̄ et unū: cuius q̄
 angelum gaudentem in eis unū u
 dit nigrū: et obtutus toto corp̄: et de
 mones ex utraq; p̄t̄ eius reuertes:
 et trahentes ad se: ip̄s et caputū
 in n̄r̄is eius intrantes. s̄c̄m̄ uero
 angelum eius de longe lugubrem ut
 stem q̄ sequentem. Paulus d̄ lacri
 mans. et pedes frequent manu tū
 dens: sedebat ante ecclesiam plorans: ual
 de eum q̄ ei talis appareret: q̄ aīe
 uidebat qd̄ facebat: et tam celerem
 mutationem eius ad lacrimas ad lu
 tum uidegabant rogantes eum: ut
 diceret q̄ eēt q̄ uideret: timentes ne
 quid in reprehensionē omnīū uideret
 ser p̄ quo hoc faceret: postulabant au
 tem ut ad missas aī eis intraret: pau
 lus autē repellens: et negans se ingres
 surum sedebat sicut iacet: et plorans
 illum qui ei taliter appareret: post
 paululum dimisso ecclesie euentu: t̄m̄

paulus attendebat singulos exiit in
 quos uidebam: egrediebatur: sicut q̄
 exiit: et illum nigrum: et obtutus toto
 corp̄: p̄t̄ exiit: ab ecclesia. clamo d̄
 uitru candidiore corpore: demone: autē
 qui ante reuebatur eum: postea de longe
 sequentes: s̄c̄m̄ h̄ angelum: uix ip̄m
 ambulantes: lectum et promp̄tū et gaudi
 rem: sicut eum uale. Paulus q̄ exiit
 tū gaudio clamabat: benedicens deū:
 dicens. Om̄ ineffabilis misericordia et boni
 tas dei: o diuine miserationes eius: et
 innumere bonitas: currentes q̄ af
 cendēs sup̄ altum gradum: magna uo
 ce dicebat. Venite uide opera diū qm̄
 tributa s̄t: et omni stupore digna. Veni
 te uide eum qui uult om̄i hoīes sal
 uare: et ad agnitionem ueritatis uenire:
 uenire aduenit et p̄dant aī deum et
 dicant: q̄ tu solus potens es p̄c̄a dei
 mittere. Ad hanc uocem ei om̄i turbes
 creuebam: audire que dicebat: conue
 nientib; omnib; referebat paulus q̄ u
 dū: anteq̄ in ecclesiam intrarent: et que
 postea iterum et rogabat illū utram ut
 diceret ei aliquid: p̄ qua ei subito d̄s r̄m̄
 mutationem donauerit: Homo q̄ ille cō
 uertit a paulo totam omnib; qui c̄a
 ip̄m erant: narrantur dicens: ego ho
 p̄ccator sum: et multo tempore i for
 matione tua usq; nunc: ingrediens
 aīe modo in sc̄m̄ ecclesiam: et audi
 tu uocem: sicut ip̄s eum legere: et
 magis autem uocem dei loquebam: ubi
 dicebat: latuimus: munda estote aīe ma
 liam: et aīnab; uel ab oculis mei
 disate: benefacere: et si fuerit p̄c̄a uel
 tamq̄ seruati: uelut n̄r̄ dealuabim̄:

ingruent: uox et continuo in sepe accessit
 post hoc: simones adit: quidam in ḡt̄
 quidem corpore aspectu q̄m̄ hominis
 d̄m̄: t̄m̄ me p̄c̄m̄: uicanda uisio
 ne et aspa uoce intrigabat me: dicit ū
 que ille qui tū cogitans cordis tui ego
 aīe ab aspectu eius et habitu t̄m̄
 neq; agnē in eum: audebam: ualere ū
 uoce usul ueni: uisus ut ea que tū pla
 cuerant: p̄nuntiar. Ego autem p̄t̄
 more distulsi et om̄i obita cogitatus
 nichil eē dicebam: sicut d̄ negant me re
 uocabat ad memoriam: uicanda que i aīe
 meo meditaueram: ego autē uicanda ad
 p̄t̄em: uicanda duplicabam: ueniam: et
 causam ei narrantur h̄ cogitatus.
 De ar ū: ueni et uide: utroq; partem et
 maritū: et quam uoluerit uim̄ deinde
 elige t̄ et apprehendit tū manu trahē
 b̄t. Ducent autem me i quēda c̄p̄i
 magnū habentē p̄d̄yros multat et
 diuos fructus et arborē uanā et pulchru
 uicidum in enarrabilem: uicidum me
 manu illis: Occurrent autē in par̄t̄
 ampliatat est me: et osculabat filiam
 me uocant. Ego ū eplexa cum rogaba
 ut manerem cum ip̄o: d̄ ille nunc ique
 non potes h̄c esse: d̄ ū mea sequi uel
 ḡa uoluerit uenire h̄c ū post multū
 tempus. Cum autē adit deprimere ma
 nē cum ip̄o: trahens me uisum: ma
 nū qui tū me dixerat: ueni aī obd̄a
 t̄ matrem tuam que igitur exiit ut
 sicut ad quem hoz declinat uim̄ tuā:
 Statuerit autem me in domo tenebrosa
 atq; obtusa: om̄i p̄t̄atione sicut d̄
 q̄ repleta: ostendit in fornacem ignis ar
 dentem et p̄c̄m̄ fuerit: et quosdam

illuc reuertet aspectu staret super
 narem. Ego autem insipienter d̄m̄
 uideo matrem meam i fornacem usq; ad
 collum: om̄iam stragem tenens:
 igitur ardentem: et uim̄ uicidum
 ferocem fieri: uident autē me illa cum
 ululatu clamabat filiam me uocant:
 Heu me filia de p̄p̄t̄ operis: hec parat:
 q̄ quali de stramenta in uidebant: uij
 r̄sa que desoluerat erant opa autē
 formationis et adit: t̄m̄ ū in crederā
 eē coment. Euectatem ū et luxuria
 ū arbitrabat eē penat. et ecce p̄t̄ par
 uam uicidum: quancūq; capio: ḡh̄
 nā: et sicut penat. ecce p̄t̄ exiguū
 delinas: quanta exilio comentā.
 ecce p̄t̄ uerit̄ dei: q̄l̄ recipio: m̄cedo:
 apprehendunt enim me uim̄ ū
 mobilia mala: n̄ tempus auxilij: o
 ha n̄ recordare nutrimento: que a
 me confecta es: nunc remd̄e uñ
 aīe si quid boni aliq̄i aīe accepti
 s̄t: miserere inquit: mei: que arde
 igitur: et ab ip̄o consumor: miserere me
 que in h̄ cruciatib; exanimor: miserere
 mei filia et p̄ngens manum tuam
 edue me de hoc loco: que autē hoc re
 t̄m̄: facit p̄t̄t̄ eos qui tū aīa
 bant: uicidum: uicidum illa clama
 bat: filia mea adluta me et noli de
 p̄t̄re sicutum: ip̄e mat̄ me: op̄m̄
 dolens mei in die p̄t̄m̄: te. me
 mento dolens me in die p̄t̄m̄: te.
 et ne me despicias que gehenna
 igitur deperio. Ego autē a uoce eius
 lacrimis comota humani aliquid
 patebat: et cepi aī clamore: d̄
 et ingemiscere. Exiit enim h̄

STAD OUDENAARDE
Oud Archief
 PAMELE, BARONIJ
St. Janskerk
 1879-1890